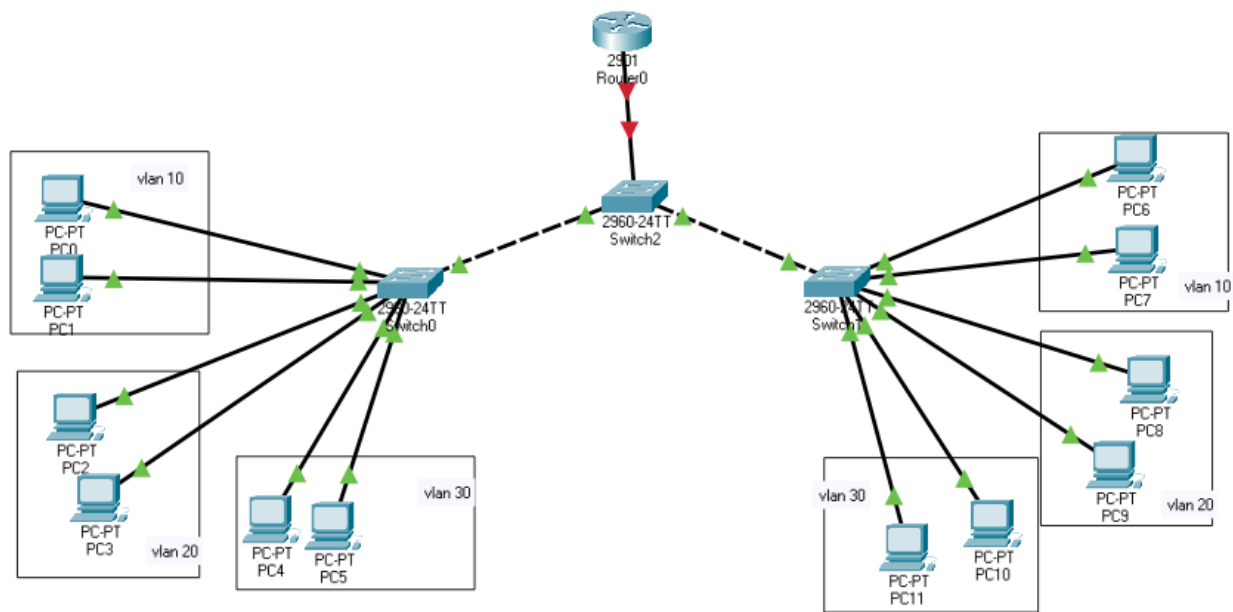


به نام خدا



## VLAN ,DHCP ,SSH



۱. سناریو فوق را ببندید.

۲. سویچ‌ها را نام‌گذاری کنید.

۳. سویچ میانی را به عنوان VTP Server و دو سویچ دیگر را به عنوان VTP Client تعریف کنید.

۴. اینترفیس‌های Trunk را فعال کنید.

۵. VLAN های ۱۰ و ۲۰ و ۳۰ را با استفاده از VTP ایجاد نمایید.

۶. اینترفیس ها را به صورتی که مشخص شده است در VLAN های مربوطه قرار دهید.

۷. وضعیت VLAN ها را بررسی نمایید.

۸. آیا کامپیوترها به یکدیگر دسترسی دارند؟ کدام کامپیوترها به یکدیگر دسترسی دارند؟ چرا؟

۹. Interface vlan ها را در سویچ میانی برای هر سه VLAN ایجاد کنید. (برای VLAN10 آدرس 192.168.10.2، برای VLAN20 آدرس 192.168.20.2 و برای VLAN30 آدرس 192.168.30.2 را اختصاص دهید).

۱۰. DHCP را در سویچ میانی کانفیگ نمایید. (آدرس روتر Gateway را نیز در DHCP تعریف کنید).

۱۱. دریافت آدرس IP از طریق DHCP را در کامپیوترها بررسی کنید.

۱۲. SSH را برای دسترسی Remote به سویچ میانی کانفیگ نمایید. (نام کاربری را netlab و پسورد را ۱۲۳ قرار دهید. برای حالت Enable نیز پسورد را ۱۲۳ قرار دهید).

۱۳. دسترسی Telnet را قطع کنید.

۱۴. از هر یک از کامپیوترهای موجود در هر یک از VLAN ها دسترسی SSH را بررسی نمایید.

۱۵. مسیریابی بین VLAN ها را بر روی روتر تنظیم نمایید.

۱۶. آیا همه کامپیوترها به یک دیگر دسترسی دارند؟

۱۷. جدول آدرس‌های MAC را بررسی نمایید.

۱۸. Port Security را بر روی تمامی پورت‌های switch0 فعال نمایید. آدرس MAC یک کامپیوتر را تغییر داده و نتیجه را بررسی نمایید.

۱۹. به جای روتر، یک سویچ لایه ۳ قرار دهید و مسیریابی بین VLANها را با استفاده از این سویچ انجام دهید.